

ИЗЯВАТА НА ХОР „РОДИНА“ — ПАМЕТНО ПОСТИЖЕНИЕ

За рамките на фестивала, концертът на 10 април понася две особености: бе посветен изцяло на Бетховен и се ръководеше от двама диригенти: Илия Темков и Васил Арнаудов. Чухме симфония № 3 (Ероика), която запълни първата част на програмата, а във втората — Меса в до мажор.

Както всяко гениално произведение и Ероика допуска повече от една интерпретация и това е напълно обяснимо: богатството на емоционалния и идеен живот на произведението, психологическата натовареност и характеристичност на музикалните образи и техните взаимоотношения, диалектически противоречивото единство на частите на симфоничния цикъл и на формообразващите елементи вътре в отделните части могат да се почувствуват, осмислят и осъществяват в музикалната форма по различен начин и въпреки това да се запази съдържателната и стилска достоверност на творбата. Със своята интерпретация на Ероика Темков не ни изненада с

неочакваности, но в нея имахме много положителни качества. Първо — такава интерпретация съществуваше — не това, предарително оформена, а не случайно породила се в процеса на озвучаване на творбата; второ — ясно се долавяше художествената и етична цел на диригента да пропикне и ни разкрие оригинала адекватно с неговите специфични особености; трето — яснота на изпълнителския план и ясно чувство за същността на изпълнителските проблеми и за начините за тяхното разрешаване. Впечатляваше дълга личната контрастна отсеченост на отделни моменти или епизоди, особено въздействуваша в тънката динамика, логиката и звуковата интензивност на гласовете. Струва ми се, че едно малко по-бавно темпо на първата част на симфонията би било по-съответно на величавата мощ на драматургията ѝ, както едно по-бързо темпо на скерцото — на типичния му характер. Най-цялостно прозвуча последната част. В нея и във втората част (траурен марш) на

места почувствувахме истинска Бетховенова атмосфера.

В осъществяване на своята интерпретация Темков имаше пълното съчувствие на оркестъра, който ненадвайчиво сти мулиран музицираше с амбициозно увлечение. Интонационно нестабилна бе дървената група поради ниския строй на флейтата, техническа несръчност проявиха валдхорните във втората половина на триото на скерцото. Соловите изяви на обоя и кларнета бяха много добри.

Във втората част на програмата на диригентския пулт застана Васил Арнаудов, подготвил лично хора, оркестъра и солистите за До мажорната меса от Бетховен. Сега при-чувствувахме на цялостна музикална изява, която в рамките на фестивала ще остане паметна. Поразително впечателние направи забележителната интонационна чистота, художествената дисциплина, красивото пълнозвучие, изисканата фразировка, ясната дикция и непоколебимата ансамблност на хор „Родина“. Те-

зи добродетели, които радно се срещат дори и у най-резомираните професионални хорове, тук присъствуваха в органично единство. Сега и Русенската филхармония показва постижения на високо художествено ниво и с това оправда голямата изискателност, предявявана към нея.

Явно личеше старането на солистите Емилия Максимова, Диляна Паравикова, Христо Каменов и Иван Петров да дадат най-доброто от себе си. Че въпреки някоя ансамблови и интонационни сполуки в индивидуалните изяви това не винаги им се отдаваше. Винаги има и гениалният Бетховен, безмилостен към човешкия глас в своите меси и Деветата симфония.

За великолепната подготовка и талантливото ръководство на Васил Арнаудов вътържено брависно!

Проф. Арсени ЛЕЧЕВ